

4 VZNIK A PRŮBĚH SLUŽEBNÍHO POMĚRU

4.1 Základní podmínky

Vojákem z povolání se může stát pouze uchazeč, který splní zákonem stanovené podmínky. Ty jsou vyjmenovány v § 3 zák. o vojácích z povolání, je však třeba dodat, že je zákon vzhledem k rozličným potřebám vyplývajícím z různých funkčních zařazení upravuje pouze v obecné rovině s tím, že pro konkrétní pozice jsou stanoveny konkrétní podmínky v podzákoných předpisech. Mezi základní podmínky pro povolání uchazeče do služebního poměru tedy patří:

- a) státní občanství České republiky,
- b) minimální věk 18 let,
- c) složení vojenské přísahy,
- d) absence členství v politické straně, politickém hnutí a odborové organizaci,
- e) absence podpory, propagace nebo sympatizace s hnutím, které prokazatelně směřuje k potlačování práv a svobod člověka nebo hlásá národnostní, náboženskou anebo rasovou zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob,
- f) trestní bezúhonnost,
- g) zdravotní způsobilost k výkonu služby,
- h) splnění kvalifikačních předpokladů stanovených pro služební zařazení.

Z těchto podmínek přitom nejsou pro zařazení do služebního poměru vojáka z povolání zařazeného v ozbrojených silách České republiky přípustné žádné výjimky. Jinak je tomu ovšem v případě vojáků z povolání zařazených do Vojenského zpravodajství, kde zákon s účinností od 1. 7. 2021 určité výjimky z kvalifikačních předpokladů nebo podmínek zdravotní způsobilosti v případě důležitého zájmu služby umožňuje, před novelizací však zákon neumožňoval žádné výjimky ani pro vojáky zařazované do Vojenského zpravodajství.³¹

³¹ Zákonem č. 150/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, byl s účinností od 1. 7. 2021 ve spojení s úpravou zákona o Vojenském zpravodajství novelizován zákon o vojácích z povolání. V něm byla obsažena zcela nová výjimka z dříve „neprolomitelné“ zákonné podmínky spočívající v potřebě splnění stanovených kvalifikačních předpokladů a zdravotní způsobilosti, a to vložení nového odstavce. Nově se tak podle § 3 odst. 2 zák. o vojácích z povolání vyžaduje-li to důležitý zájem služby, může být občan ve výjimečných případech povolán do služebního poměru, i když nesplňuje kvalifikační předpoklady nebo podmínky zdravotní způsobilosti stanovené pro služební místo ve Vojenském zpravodajství, na které má být služebně zařazen. Přestože se důvodová zpráva k této úpravě ne-

4.1.1 Státní občanství a podmínka věku

Zcela základní podmínkou pro povolání do služebního poměru je státní občanství a dosažení věku 18 let. Dřívější nabytí plné svéprávnosti na druhou podmínku nemá vliv, povolání do činné služby před dosažením 18 let věku tedy nepřipadá v úvahu.

Vázanost na věk 18 let a nikoliv na nabytí plné svéprávnosti reflektuje přijetí Opčního protokolu k Úmluvě o právech dítěte o zapojování dětí do ozbrojených konfliktů³², kdy byl v souladu s jeho čl. 3 odst. 2 ze strany České republiky prohlášen „minimální věk, při kterém je povolen dobrovolný vstup do národních ozbrojených sil“, přičemž tento minimální věk byl stanoven hranicí 18 let s tím, že ji dále stanoví pro účely povolávacího řízení příslušný zákon. Minimální věk 18 let přitom vycházel z Úmluvy o právech dítěte, která v čl. 38 odst. 3 tuto věkovou hranici stanovila jako určitý mezník, kdy osobám mladším tohoto věku je třeba věnovat zvýšenou ochranu.

4.1.2 Složení vojenské přísahy

Další podmínkou stanovenou zákonem pro povolání do služebního poměru je složení vojenské přísahy. Vlastní text vojenské přísahy upravuje § 3a zák. o ozbrojených silách ČR a obsažen je také v Příloze č. 1 Základního řádu ozbrojených sil České republiky (Zákl-1),³³ který vedle textu přísahy³⁴ upravuje také způsob složení vojenské přísahy a další souvislosti. Současné znění vojenské přísahy je následující:

„Já, voják, vědom si svých občanských a vlasteneckých povinností, slavnostně prohlašuji, že budu věrný České republice.

vyjadřuje, lze s ohledem na zbývající část novely reflektující mj. rozvíjející se oblast kybernetické obrany usuzovat, že se tato výjimka může vztahovat např. na specialisty v oboru IT, u nichž nepředstavuje omezená zdravotní způsobilost nebo nedostatek formálního vzdělání jakékoli omezení v jejich činnosti.

³² Úmluva o právech dítěte byla zveřejněna ve Sbírce mezinárodních smluv coby sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 104/1991 Sb. m. s., o sjednání Úmluvy o právech dítěte, Opční protokol o zapojování dětí do ozbrojených konfliktů pak byl zveřejněn ve Sbírce mezinárodních smluv jako sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 45/2003 Sb. m. s., o přijetí Opčního protokolu k Úmluvě o právech dítěte o zapojování dětí do ozbrojených konfliktů.

³³ Zákl-1 je zvláštní forma vnitřního předpisu, který je sice závazný především pro příslušníky ozbrojených sil, jeho vážnosti však dodává skutečnost, že byl schválen prezidentem republiky a předsedou vlády.

³⁴ Jen na okraj lze uvést, že text přísahy uvedený v Zákl-1 se mírně odlišuje od textu přísahy uvedeného v příslušném ustanovení zákona o ozbrojených silách ČR, když zní následovně: „Já, voják ozbrojených sil, vědom si svých občanských a vlasteneckých povinností, slavnostně prohlašuji, že budu věrný České republice. Budu vojákem statečným a ukázněným a budu plnit ustanovení vojenských předpisů. Svědomitě se budu učit ovládat vojenskou techniku a zbraně a připravovat se k obraně České republiky a bránit ji proti vnějšímu napadení. Pro obranu vlasti jsem připraven nasadit i svůj život. Tak přísahám!“

Budu vojákem statečným a ukázněným, budu plnit úkoly ozbrojených sil a budu dodržovat právní a vojenské předpisy. Svědomitě se budu učit ovládat vojenskou techniku a zbraně, připravovat se k obraně České republiky a budu ji bránit proti vnějšímu napadení.

Pro obranu vlasti jsem připraven nasadit i svůj život.

Tak přísahám!“

Složení vojenské přísahy uchazeč stvrzuje písemně a příslušný tiskopis se mu zakládá do osobního spisu. Přestože zákon stanoví složení vojenské přísahy jako jednu z podmínek pro povolání do služebního poměru (složení přísahy by tak mělo představovat určitou prerekvizitu, bez níž by nemělo být možné vojáka do služebního poměru povolat), v praxi se slavnostní vojenská přísaha skládá teprve v průběhu základního vojenského výcviku.³⁵

4.1.3 Absence členství v politické straně, politickém hnutí a odborové organizaci

Pro tuto publikaci je podstatné, že zákonodárce při tvorbě zákona o vojácích z povolání využil své možnosti dané čl. 20 odst. 3 ve spojení s čl. 26 odst. 2 Listiny, a z důvodu zajištění bezpečnosti státu omezil politická práva uchazečů o povolání do činné služby, když jako jednu z podmínek povolání do činné služby stanovil, že uchazeč nesmí být ke dni povolání do činné služby členem politické strany, politického hnutí ani odborové organizace. Splnění této podmínky uchazeč dokládá čestným prohlášením.³⁶

Důležitost této podmínky (podobně jako např. podmínky spočívající v absenci podpory, propagace nebo sympatizace s hnutím, které prokazatelně směřuje k potlačování práv a svobod člověka nebo hlásá národnostní, náboženskou anebo rasovou zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob) pro tuto publikaci je nutno spatřovat především v její propojenosti s institutem propuštění ze služebního poměru, čemuž je věnována kapitola 5. Účel stanovené podmínky je z povahy věci zřejmý – zaručit

³⁵ Ke slavnostnímu složení vojenské přísahy dochází standardně po absolvování základního výcviku pořadové techniky, aby byli vojáci (vojíni-čekatelé) schopni vojenskou přísahu složit v rámci slavnostního nástupu, a zpravidla se koná při příležitosti některého ze státně významných svátků (např. při příležitosti oslavy vzniku Československa apod.). Pro jednotlivé vojáky pak tento slavnostní akt představuje zásadní milník v jejich životě, vedle něhož je písemné potvrzení složení vojenské přísahy pouhou formalitou.

³⁶ K tomu viz § 1 odst. 1 písm. e) vyhl. č. 454/2002 Sb., kterou se stanoví doklady pro výběr, postup při výběru a vzor osobního dotazníku uchazeče o povolání do služebního poměru vojáka z povolání, dle něho tímto čestným prohlášením uchazeč dokládá, že není nebo nebude ke dni povolání do služebního poměru členem politické strany, politického hnutí, odborové organizace nebo členem statutárních nebo kontrolních orgánů právnických osob, které provozují podnikatelskou činnost, s výjimkou členství ve statutárních nebo kontrolních orgánech nestavebních bytových družstev zřízených ke správě bytového fondu a právnických osob a organizačních složek státu, jejichž zřizovatelem nebo zakladatelem je Ministerstvo obrany nebo jiný správní úřad.

nestranný a efektivní výkon služby a předejít možným budoucím komplikacím. Dosažení tohoto účelu by mělo být prostřednictvím snahy o zamezení ovlivnění výkonu služby působením jedné politické strany či politického hnutí.

4.1.4 Absence podpory, propagace nebo sympatizace s hnutím, které prokazatelně směřuje k potlačování práv a svobod člověka nebo hlásá národnostní, náboženskou anebo rasovou zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob

Stejně důležitá jako podmínka spočívající v omezení výkonu politických práv je také další omezující podmínka, dle níž uchazeč nesmí podporovat, propagovat ani sympatizovat s hnutím, které prokazatelně směřuje k potlačování práv a svobod člověka, nebo hlásá národnostní, náboženskou anebo rasovou zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob. V tomto případě platí, že jakákoliv podpora, propagace či sympatizování s hnutími směřujícími k potlačování práv a svobod člověka nebo hlásajícími národnostní či rasovou zášť, jsou v rozporu s právními předpisy České republiky, zejména pak s Ústavou a Listinou. Podobné jednání by také mohlo naplňovat skutkovou podstatu některého z trestných činů upravených trestním zákoníkem (např. trestného činu hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob dle § 355 tr. zákoníku či trestného činu podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod dle § 356 tr. zákoníku) a mohlo být tedy předmětem trestního stíhání. Podobná činnost by u vojáka z povolání mohla být považována také za úmyslné zvlášť závažné porušení služebních povinností, které je důvodem pro odnětí vojenské hodnosti vedoucím k zániku služebního poměru, tato podmínka je tedy také jakousi formou prevence tohoto typu závadového jednání. Splnění podmínky uchazeč dokládá čestným prohlášením.³⁷

4.1.5 Trestní bezúhonnost

Pokud jde o podmínku trestní bezúhonnosti, není v zákoně výslovně specifikováno, co je pojmem trestní bezúhonnost myšleno, nicméně v souvislosti s povinností prokazovat její splnění výpisem z Rejstříku trestů ne starším než šest měsíců lze (pro tyto účely) za trestně bezúhonnou považovat pouze osobu, která nemá v evidenci

³⁷ K tomu viz § 1 odst. 1 písm. h) vyhl. č. 454/2002 Sb., kterou se stanoví doklady pro výběr, postup při výběru a vzor osobního dotazníku uchazeče o povolání do služebního poměru vojáka z povolání, dle něho tímto čestným prohlášením uchazeč dokládá, že nepodporuje, nepropaguje nebo nesympatizuje s hnutím, které prokazatelně směřuje k potlačování práv a svobod člověka nebo hlásá národnostní, náboženskou anebo rasovou zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob.

Rejstříku trestů žádný záznam. Služební orgán je ze zákona oprávněn vyžádat si za účelem ověření si trestní bezúhonnosti uchazeče opis z evidence Rejstříku trestů, to je podstatné zejména z toho důvodu, že bez tohoto zákonného zmocnění by si jej vyžádat nemohl.

4.1.6 Zdravotní způsobilost

Neméně důležitou podmínkou pro povolání do služebního poměru je zdravotní způsobilost k výkonu služby. Ta je posuzována podle prováděcího právního předpisu, jímž je vyhláška o zdravotní způsobilosti. Na rozdíl od řady ostatních základních podmínek je v zákoně o vojácích z povolání od roku 2021 stanovena výjimka pro uchazeče s plánovaným zařazením na služební místo ve Vojenském zpravodajství, v jejichž případě může být podle § 3 odst. 2 zák. o vojácích z povolání občan ve výjimečných případech povolán do služebního poměru, i když nespĺňuje kvalifikační předpoklady stanovené pro služební místo, vyžaduje-li to důležitý zájem služby.

4.1.7 Splnění kvalifikačních předpokladů

Splnění kvalifikačních předpokladů stanovených pro služební zařazení se posuzuje podle vyhlášky č. 217/2010 Sb., o stanovení kvalifikačních předpokladů pro služební zařazení vojáků z povolání. Kvalifikační předpoklady podle uvedené vyhlášky spočívají především v předepsaném stupni vzdělání a odborné praxi a váží se na konkrétní služební zařazení. Dle § 1 odst. 2 této vyhlášky je stanovena minimální výše dosaženého vzdělání s ohledem na hodnostní sbor, a to následovně:

- a) mužstvo – střední vzdělání s výučním listem,
- b) poddůstojníci – střední vzdělání s výučním listem,
- c) praporčíci – střední vzdělání s maturitní zkouškou,
- d) nižší důstojníci – vysokoškolské vzdělání v bakalářském studijním programu,
- e) vyšší důstojníci – vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu,
- f) generálové – vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu.

Výjimku z povinnosti splnit kvalifikační předpoklady stanoví zákon o vojácích z povolání stejně, jako je tomu v případě podmínky zdravotní způsobilosti. Podle § 3 odst. 2 zák. o vojácích z povolání – vyžaduje-li to důležitý zájem služby, může být ve výjimečných případech do služebního poměru na služební místo ve Vojenském zpravodajství povolán i občan, který nespĺňuje podmínky zdravotní způsobilosti stanovené pro služební místo ve Vojenském zpravodajství, na které má být služebně zařazen.

4.1.8 Žádost o povolání do služebního poměru

Primární a zcela zásadní podmínkou pro to, aby mohl být uchazeč splňující výše uvedené podmínky povolán do služebního poměru, je skutečnost, že dotýčný uchazeč podá vlastní žádost o povolání do služebního poměru. V souladu s čl. 15 Listiny totiž nemůže být nikdo nucen vykonávat vojenskou službu, pokud je to v rozporu s jeho svědomím nebo s jeho náboženským vyznáním (tzv. výhrada svědomí či náboženského vyznání). Na okraj lze uvést, že jednou podaná žádost o povolání do služebního poměru neznamená, že u vojáka nemůže dojít k posunu mravních, náboženských či jiných hodnot. Každý má právo změnit své náboženské vyznání či morální přesvědčení, v krajním případě nelze vyloučit ani (dodatečnou) změnu přesvědčení sloužit v armádě. V konečném důsledku však výhrada svědomí či náboženství bude mít rozdílné dopady u civilních občanů a vojáků z povolání.³⁸

Okolnost, že se výběr uchazeče zahajuje doručením písemné žádosti o povolání do služebního poměru služebnímu orgánu, významně přibližuje veřejnoprávní úpravu služebního poměru soukromoprávní úpravě pracovního poměru, neboť nástup do služebního poměru se staví na dobrovolnosti uchazeče. V době míru tak má uchazeč právo, nikoliv povinnost, podat žádost o povolání do služebního poměru. Dobrovolnost podat žádost o povolání do služebního poměru podtrhuje také změna v zákoně dříve používaného pojmu povolávací řízení nahrazeného pojmem výběr uchazečů o povolání do služebního poměru.³⁹ Nutno podotknout, že vlastní impuls k úvaze povolání uchazeče do služebního poměru nemusí vzniknout pouze na straně uchazeče, ale může k němu dojít i na straně služebního orgánu. Podobným

³⁸ V současnosti (tj. v době míru) je povolání do služebního poměru otázkou dobrovolného rozhodnutí každého občana. V době ohrožení státu či v době války by občané (dle stávající právní úpravy) mohli odmítnout povolání do služby s odkazem na výhradu svědomí či náboženství. Dodatečný posun svědomí nebo změna v náboženském vyznání projevené vznesením výhrady svědomí či náboženského vyznání by však voják z povolání v době ohrožení státu či v době válečného stavu úspěšně uplatnit jako důvod k odmítnutí nastoupení do služby nemohl, neboť u vojáků z povolání se předpokládá aktivní výkon služby ve válce či jiném ozbrojeném konfliktu. V době míru samozřejmě není vyloučeno, aby voják podal z důvodu posunu svědomí či změny náboženského vyznání žádost o propuštění ze služebního poměru. Tématu se věnoval případ *De Jong, Baljet a Van den Brink v. Nizozemsko* (1986) řešený Evropským soudem, kdy tři nizozemští vojáci De Jong, Baljet a Van den Brink odepřeli v roce 1979 účast na mírové misi OSN v Libanonu, přičemž De Jong a Baljet své jednání odůvodnili výhradou svědomí s touto akcí, Van den Brink výhradu svědomí neuplatnil. Všichni tři byli za své jednání zadrženi pro neuposlechnutí rozkazu (*deliberate disobedience* = úmyslná neposlušnost). Vzhledem k tomu, že vojáci De Jong a Baljet uplatnili výhradu svědomí až teprve v souvislosti s nařízením účasti v zahraniční misi (a nikoliv dříve, kdy k tomu měli možnost), rozhodl soud, že k porušení jejich práv nedošlo, jestliže žádosti dotčených vojáků byly odloženy, a vojáky vznesená výhrada svědomí uznána nebyla. Na druhou stranu lze v této souvislosti připomenout hromadná odmítnutí branné povinnosti podávaná v České republice i na Slovensku v souvislosti s válkou na Ukrajině (viz např. VOSKA, M., *Odmítáme bojovat, nahlásily desetitisíce Slováků státu. V Česku to předem nelze* [online] ©2023 [cit. 26. 2. 2023]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/valka-branci-cesko-slovensko-povinnost-odmitnuti-armada.A230215_142238_domaci_ivos).

³⁹ Ke změně došlo zákonem č. 254/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, který tuto změnu přinesl s účinností ode dne 28. 6. 2002.

způsobem jsou v současnosti rekrutováni především specialisté na služební místa, pro která je vyžadovaná konkrétní a armádou těžko vlastními silami vyzískaná kvalifikace (lékaři a veterináři, právníci či odborníci na výpočetní technologie). Zákon služebnímu orgánu nezakazuje jednotlivé uchazeče kontaktovat s cílem jejich případného výběru a povolání do služebního poměru poté, co by se oslovený kandidát rozhodl žádost o povolání do služebního poměru podat.

4.1.9 Základní a náhradní vojenská služba

Do 1. 7. 2015 bylo další podmínkou k povolání do služebního poměru vykonání základní nebo náhradní vojenské služby. Bez jejich absolvování nemohl být uchazeč do činné služby povolán. Přesto se stejně jako v případě skládání vojenské přísahy praxe zásadním způsobem od zákonem stanovené podmínky odchylovala, když byli uchazeči zcela pravidelně povoláváni do činné služby bez toho, aby vykonali základní nebo náhradní vojenskou službu. Oba tyto instituty byly totiž k 22. 12. 2004 zrušeny v důsledku přijetí branného zákona.⁴⁰ Zákonem vyžadovaná podmínka proto byla ve své podstatě nesplnitelná a dotčená část ustanovení zcela obsoletní, trvalo však více než 10 let, než došlo k formální nápravě faktického stavu a podmínka absolvování základní nebo náhradní vojenské služby byla ze zákona o vojácích z povolání novelou z roku 2014⁴¹ odstraněna.

4.2 Porovnání služebního a pracovního poměru z pohledu uchazeče

Při porovnání vztahu zúčastněných subjektů (tj. služebního orgánu a uchazeče) před zahájením přijímacího procesu do služebního poměru se vztahem zaměstnavatele a potenciálního zaměstnance lze nalézt bezvýhradní podobu v dobrovolné volbě role, tj. uchazeče o povolání do služebního poměru a potenciálního zaměstnance. Do tohoto okamžiku jsou jejich postavení prakticky totožná – jak uchazeč o povolání do služebního poměru, tak i potenciální zaměstnanec se mohou rozhodnout, zda služební orgán, resp. zaměstnavatele, osloví, či nikoliv.

Zato postavení služebního orgánu a zaměstnavatele se významně liší v dalším kroku, tj. v okamžiku oslovení uchazečem o povolání do služebního poměru, resp.

⁴⁰ Instituty základní i náhradní vojenské služby zakládal zákon č. 218/1999 Sb., branný zákon, který však byl nahrazen aktuálně platným branným zákonem z roku 2004. Ten nabyl účinnosti ve většině svých ustanovení ke dni 1. 1. 2005, pouze s výjimkou ustanovení o základní a náhradní vojenské službě, které nabylo účinnosti již k 1. 12. 2004. Na základě tohoto zákona pak byli vojáci vykonávající základní službu propuštěni z této služby právě dne 22. 12. 2004.

⁴¹ Uvedená novela byla provedena zákonem č. 332/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

potenciálním zaměstnancem. Služební orgán je totiž v návaznosti na žádost uchazeče a po prověření potřebných skutečností povinen rozhodnout o výsledku jeho výběru, a nejpozději do šesti měsíců ode dne doručení uchazečovi žádosti o přijetí do služebního poměru jej o tomto rozhodnutí písemně vyrozumět. Zaměstnavatel však žádnou takovou povinnost nemá, neboť mu ji zákoník práce ani jiný právní předpis nestanoví. Je tedy pouze na něm, zda a jakým způsobem potenciálnímu zaměstnanci – zájemci o pracovní poměr, na žádost o zaměstnání a případně zaslaný životopis odpoví, nebo ne.

Určitou podobnost veřejnoprávní povahy služebního poměru vojáka z povolání se soukromoprávní povahou pracovního poměru je možno pozorovat v případě vzniku pracovního poměru jmenováním, které v případě pracovněprávní úpravy sice také představuje jednostranný akt zaměstnavatele, ovšem s neopomenutelným souhlasem zaměstnance.⁴²

Další podobnost s pracovněprávními povinnostmi zaměstnavatelů, konkrétně s povinností zaměstnavatele seznámit zaměstnance se základními informacemi o jeho pracovním poměru, je povinnost služebního orgánu informovat uchazeče o některých aspektech výkonu budoucí služby. K seznámení s těmito informacemi musí dojít ještě před samotným povoláním uchazeče do služebního poměru, obdobnou povinnost pak stanoví zákoník práce zaměstnavatelům. Pokud jde o rozsah této informační povinnosti, je zákon vůči uchazečům o povolání do služebního poměru vstřícnější, neboť služební orgán je povinen seznámit je s předpokládaným dnem vzniku služebního poměru a dobou jeho trvání, služebním zařazením, místem nástupu služby, se základní týdenní dobou služby a jejím rozvržením, platovými náležitostmi a výplatním termínem, délkou řádné dovolené, podmínkami výkonu služby, podmínkami zániku služebního poměru a opatřeními zajišťujícími rovné zacházení. Zaměstnavatel je naproti tomu povinen⁴³ seznámit uchazeče o zaměstnání před uzavřením pracovní smlouvy „pouze“ s právy a povinnostmi, které by pro něj z pracovní smlouvy (popřípadě ze jmenování na pracovní místo) vyplynuly, s pracovními podmínkami a podmínkami odměňování, za nichž má práci konat, a povinnostmi, které vyplývají ze zvláštních právních předpisů vztahujících se k práci, která má být předmětem pracovního poměru. O dalším obsahu pracovního poměru pak zaměstnavatel musí zaměstnance informovat nejpozději do jednoho měsíce od vzniku pracovního poměru.⁴⁴

Na první pohled se tedy situace uchazeče o povolání do služebního poměru vojáka z povolání jeví v porovnání s potenciálním zaměstnancem výhodnější, neboť má před svým rozhodnutím více informací. Ovšem s ohledem na to, že voják slouží v souladu se zákonem⁴⁵ dle potřeb České republiky na jejím území i v zahraničí, je nutno brát tyto informace spíše jako předběžné, neboť pokud by se aktuální potřeby

⁴² Srov. s PICHRT, J., KOPECKÝ, M. Poznámka ke skončení služebního poměru na základě žádosti státního zaměstnance. *Právní rozhledy*. 2016, č. 11, s. 402.

⁴³ K tomu viz § 34 odst. 1 zák. práce.

⁴⁴ K tomu viz § 37 zák. práce.

⁴⁵ Ustanovení § 6 odst. 1 zák. o vojácích z povolání.